

Journal of Social Sciences

Volume 12 | Issue 4

Article 1

1975-01-01

บทบรรณาธิการ

บรรณาธิการ

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/cujss>

Part of the [Social and Behavioral Sciences Commons](#)

Recommended Citation

บรรณาธิการ (1975) "บทบรรณาธิการ," *Journal of Social Sciences*: Vol. 12: Iss. 4, Article 1.

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/cujss/vol12/iss4/1>

This Editorial is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Social Sciences by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

จดหมายจากบรรณาธิการ

ท่านผู้อ่านที่รัก

วารสารสังคมศาสตร์ฉบับที่ปรากฏแก่สายตาท่านขณะนี้ มีคำเนินมาได้เป็นปีที่สิบสองแล้ว แต่ในคำนี้คุณภาพ วารสารสังคมศาสตร์เป็นวารสารที่มีมาตรฐาน ทางวิชาการเล่มหนึ่งในประเทศไทย ซึ่งทั้งนี้ เนื่องจากความปรีชาสามารถและความเสียสละของบรรณาธิการและคณะรุ่นก่อน ๆ ที่ได้ร่วมแรงร่วมใจกันสร้างสรรค์วารสารเล่มนี้มาจนมีคุณภาพเป็นที่เชื่อถือในทางวิชาการ ในโอกาสนี้กระผมขอขอบพระคุณท่านที่ได้กล่าวถึงมาเป็นอย่างสูง อย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงที่ว่า วารสารสังคมศาสตร์ มีอุปสรรคบางอย่างนั้น แม้ฉบับสถานการณ์ก็ยังคงเป็นไปอยู่อย่างเดิม โดยเฉพาะอุปสรรคในการสรรหาเรื่องต่าง ๆ ที่มีคุณภาพสูงมาจัดพิมพ์ และสถานะทางการเงินที่ไม่เพียงพอก็เป็นปัจจัยหนึ่งแห่งอุปสรรคของเราเช่นเดียวกัน อุปสรรคในการสร้างภาพพจน์ หรือมีจุดประสงค์ที่แน่นอน

วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการจัดทำวารสารสังคมศาสตร์นี้ ได้แก่ การเลือกเฟ้น บทความที่ได้มีการวิจัยแล้วเป็นอย่างดี แต่มีการเขียนที่อ่านแล้วเข้าใจง่ายและเป็นบทความที่น่าสนใจมาตีพิมพ์ นับตั้งแต่สิทธิเสรีภาพทางด้านความคิดได้เริ่มมีบทบาทมากขึ้นหลังจากเหตุการณ์ในวันที่ ๑๔ ตุลาคม เป็นต้นมา อุตสาหกรรมทางด้าน การเขียน ก็มีการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ และบรรยากาศด้านสติปัญญา ก็ได้เข้าสู่สถานการณ์ที่ซับซ้อนในอันที่จะค้นคว้า และเขียน โดยเฉพาะในวงการสังคมศาสตร์ อย่างไรก็ตามปัญหาอื่น ๆ ก็ยังคงมีอยู่ ประการแรกก็คือ แม้ว่าจำนวนพิมพ์จะเพิ่มขึ้นแต่ปัญหาของท่านผู้เขียนที่จะหาวัตถุดิบ เพื่อทำการค้นคว้าและมาเขียนให้ท่านผู้อ่านยังเป็นอุปสรรคใหญ่ตามเดิม เพราะบรรดาวัตถุดิบเหล่านั้นหายาก เวลาของท่านผู้เขียน ก็เป็นอุปสรรคอย่างหนึ่ง เนื่องจากบรรดาท่านผู้ทรงคุณวุฒิเหล่านั้น มักมีงานล้นมือจนไม่อาจปลีกเวลามาเขียนบทความแสดงความคิดเห็นให้เราท่านได้อ่าน ดังนั้นจึงทำให้ท่านผู้เขียนส่วนใหญ่เขียนบท

ความโดยมีเวลาหรือการค้นคว้า ไม่เต็มที่ หรือบางครั้ง โดยไม่ได้ทำการค้นคว้าเลย และเขียนในเวลาเร่งรีบ เป็นต้น

ที่สำคัญกว่านั้นก็คือ นักวิชาการขาดปัจจัยที่จำเป็น และไม่ได้รับการส่งเสริมด้านกำลังใจต่ออย่างใดจากหน่วยงานของตน เช่น จากมหาวิทยาลัยที่ตนสังกัดอยู่ เป็นต้น (แม้ว่าจะมีมาตรการใหม่ที่มหาวิทยาลัยได้นำมาใช้เพื่อสนับสนุนให้คณาจารย์ของตน ทำการ ค้นคว้า วิจัยมากขึ้นก็ตาม แต่ในด้านการบริหารมหาวิทยาลัยก็ยังคงมีโครงสร้าง โดยถือเอาลำดับชั้นการบังคับบัญชาเป็นสำคัญอยู่นั่นเอง ซึ่งมีผลสำคัญต่อการวิจัยค้นคว้าและการเขียนของคณาจารย์ที่ต้องอยู่ภายใต้ระบบอยู่นั่นเอง) ยิ่งกว่านั้น บรรดานักวิชาการเหล่านี้ยังแยกกันอยู่ตามคณะหรือมหาวิทยาลัยของตน เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ บรรดานักวิชาการเหล่านี้ ขาดการร่วมมือร่วมใจประสานงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันทั้ง ๆ ที่เป็นสิ่งที่น่าจะได้ทำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากยึดถือนโยบายต่างคนต่างอยู่เป็นหลักนั่นเอง จึงทำให้มาตรฐานการค้นคว้าและการเขียนไม่ดีขึ้น เพราะขาดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความรู้ด้านวิชาการต่าง ๆ นั้นเอง นอกจากนี้ยังมีผลทำให้วารสารในวงการเดียวกันที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ออกมาปรากฏแก่สายตาท่านผู้อ่านซ้ำ ๆ กัน ในมาตรฐานใกล้เคียงกันอย่างมากมายหลายเล่ม ในระหว่างสองปีที่ผ่านมา ปรากฏว่าจำนวนวารสาร และนิตยสารทางสังคมศาสตร์ที่ออกมาปรากฏแก่สายตาเรามีระยะปรากฏตัวเพียงไม่นานนัก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าไม่เพียงแต่มีการวิจัยค้นคว้า และ ประสบการณ์ในการเขียนในวงจำกัดเท่านั้น แต่ยังอาจเป็นเพราะมีจำนวนสมาชิกหรือผู้อ่านไม่มากนัก และปัจจัยในการผลิตก็ไม่เพียงพอด้วย ฉะนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวมานี้ให้เข้าสู่สภาพที่ดีขึ้น และออกมาหลีกเลี่ยงการผลิตวารสารที่มีลักษณะคล้าย ๆ กัน

อุปสรรคที่ร้ายแรงอีกอย่างหนึ่งสำหรับหนังสือทางวิชาการในประเทศไทยก็คือ การขาดวัตถุประสงค์ที่แท้จริง กระผมรู้สึกว่ ไม่เป็นการเพียงพอที่จะพิมพ์หรือผลิตงานเขียนออกมาเพียงเพื่อให้หนังสืออื่น ๆ สำเร็จเป็นรูปร่างขึ้นมา โดยที่บางครั้งบรรณาธิการเองก็ไม่มี โอกาสคัดเลือก

บทความนั้น แต่ก็เป็นต้องเขียนหนังสือออกมา (ในกรณีถ้าบรรณาธิการเป็นคนพิถีพิถัน
เลือกบทความเขาก็อาจคัดทิ้งบ้างขึ้นไปอีก) วัตถุประสงค์สำคัญอันหนึ่งของการผลิตหนังสือออก
มาก็คือเพื่อเพิ่มพูน ความรู้ทางวิชาการของท่านผู้อ่านแม้ว่าจะไม่เป็นเชิงสั่งสอนหรือเป็นแบบโฆษณา
ชวนเชื่อก็ตาม จุดประสงค์อีกอันหนึ่งก็คือ เพื่อสะท้อนให้เห็นสภาพของการพัฒนาวิชาการใน
สาขาใดสาขาหนึ่ง (เช่น ในสาขาวิทยาศาสตร์มีการพัฒนาถึงขั้น ไทน์เป็นต้น) หวังว่าสิ่งตีพิมพ์ที่มี
จุดประสงค์ที่แน่นอน และมีแนวทางที่แน่นอน คงจะสามารถผสมผสานจุดประสงค์ทั้งสองเข้าด้วยกัน
เพื่อทำให้วารสารมีคุณภาพสูงขึ้นไปอีก การสร้างคุณภาพนี้ เป็นของยากแต่ก็ควรจะได้ใช้ความ
พยายามเพื่อผลสำเร็จ

นอกจากนี้ยังมีอุปสรรคอื่น ๆ อีกโดยเห็นได้จาก การที่วารสารต่าง ๆ หลายฉบับต้องหยุด
ชะงักอยู่เนื่อง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับความลำบากเหล่านี้ ควรที่ผู้รวบรวมตีพิมพ์ของวารสารและนิตยสาร
ต่าง ๆ จะได้หันหน้าเข้าปรึกษากัน

วารสารฉบับนี้ เป็นผลงานเล่มแรกของกระผมในวงการทำหนังสือ และกระผมใคร่ขอ
ให้ท่านผู้อ่านได้ โปรดอภัยในความบกพร่องถ้าเกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสาเหตุดังกล่าว บทความใน
วารสารฉบับนี้เน้นหนักมาทางเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างสรรค์โครงการ
เพื่ออนาคตใน ๕ ปีข้างหน้า ทั้งในด้านแนวทาง, นโยบาย ผู้เขียนได้พยายามหลีกเลี่ยงไม่ใช้
ศัพท์เฉพาะทางวิชาการ โดยเขียนใช้ศัพท์ธรรมดาๆ แทน ดังนั้น เพื่อบรรเทาท่านผู้อ่านที่ไม่
เกี่ยวข้องกับวงการเศรษฐกิจจะสามารถเข้าใจได้โดยง่าย ในโอกาสนี้ กระผมขอขอบคุณท่านผู้
เขียนวารสารฉบับนี้ทุกท่าน ที่ได้อดทนต่อการทวนใจของบรรณาธิการในเรื่องการทวงถามบทความ
ของวารสารฉบับนี้ สำหรับฉบับต่อไปยังคงจะเน้นการศึกษาเกี่ยวกับไทยทางด้านความสัมพันธ์
ระหว่างประเทศการเมืองภายในประเทศและการพัฒนาทางสังคม ฉะนั้นจึงใคร่ขอเชิญชวนท่าน
ผู้เขียนที่สนใจเขียนบทความดังกล่าวมาลงในฉบับหน้า โดยจะเขียนเป็นภาษาไทยหรืออังกฤษก็ได้
โดยทำบทความย่อมาด้วยประมาณ ๑ หน้า สำหรับท่านที่ประสงค์จะตีพิมพ์โปรดได้ส่งมาให้เลย
เราพร้อมและยินดีรับเสมอ และ กระผมใคร่ขอขอบคุณท่านผู้อ่านทุกท่านที่ได้กรุณาเสีย ระยะเวลา

อุดหนุนเรา มิฉะนั้นแล้ววารสารฉบับนี้คงไม่อาจออกมาปรากฏได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอ
ขอบพระคุณ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมูลนิธิเอเซีย ที่ได้ให้ความสนับสนุน
ด้านการเงิน

สุดท้ายนี้ขออภัยในความล่าช้าของวารสารฉบับนี้ อันเนื่องจากการเปลี่ยนตัวคณะ
ผู้จัดทำนั่นเอง.

สารสิน วีระผล

บรรณาธิการ

ปล. ผู้สนใจรายละเอียดโปรดจดหมายไปที่สำนักงานวารสารสังคมศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ ๕ โทร์. ๕๑๙๙๕๗

Letter from the Editor

Dear Reader,

The Journal of Social Sciences is now in its twelfth year of existence. Although quality-wise it remains one of the few surviving scholarly publications of its kind in Thailand, thanks to the ability and dedication of its past editors and editorial staffs, it is also a fact the Journal continues to face certain familiar difficulties, notably the availability of qualified articles and adequate financing, as well as an established image.

The essence of a publication such as the Journal is of course the availability of well-researched, well-written, as well as interesting, articles. Since the "liberalization" of words and thoughts following the October 14 Episode, the publishing business has been experiencing quite a "boom," and the intellectual atmosphere has been such that there is an improved situation for research and writing, particularly in the social sciences field. However, the problem persists. First, the few, though growing in number, qualified potential contributors continue to struggle with the traditional difficulties of source materials for research, and sufficient time for putting their thoughts together in writing. Partly because of this obstacle, most writers have found it more expedient (and more profitable) to write "popular" pieces which require little or no research, as well as much less time.

More importantly, scholars lack the necessary substantive and moral encouragement from proper quarters such as universities. (In spite of innovative measures adopted in recent times to promote scholarly research activities, universities are still so bureaucratically structured and administered that achievement in the research and writing fields seem subordinated by other considerations) In addition, scholars identify themselves in separate groups—Chulalongkorn, Thammasart, or otherwise—that there is absent a meaningful common platform on which they can cooperate and exchange information. With each group maintaining its own identity through some form of "splendid isolation,"

no effort is expended to improve the standard of research and writing by amalgamating existing human talent and resources. Hence, one common consequence is the appearance of several similar or comparable journals in any one particular field, most or all of which are, however, sub-standard. During the past two years, the number of journals and magazines in the social sciences that have suffered from the plight of a short-lived existence is quite staggering. In a situation where not only the research and writing talent, but also the extent of the readership and available resources in production, are limited, there is a greater need than ever before to seek closer contact or even, in some cases, merger, both for survival (and perhaps improvement) and avoidance of wasteful duplication.

Another common malaise for all scholarly journals in Thailand is the absence of a true purpose. I feel it is not enough to print or publish any piece of writing simply for the sake of filling up a particular issue--though in many instances the editor's hands are tied and he has to accept any article which comes his way without the luxury of discrimination; if he attempts to be over-selective, he may run into more frustration than he bargains for. One main aim of publishing a journal is to "inform" and "educate" the readership--though not to be either pedagogic or propagandistic--while another is to reflect upon the state of scholarship in a particular field (its scope, interest, and level of development). Hopefully, a publication with a clear direction and a serious purpose should be able to blend these two qualities in such a way as to maximize the value of its presentation. Such an "equilibrium" is of course not easy to achieve, but striving for the ideal should bring about further refinement and value in the endeavor.

There are other problems which beset the Thai journals and periodicals, as indicated by the frequent turnovers and cessation of publication. This should make it more urgent for persons involved in the printing of such source of information and learning to come together for a frank discussion and exchange of ideas as how to improve its quality and effectiveness.

The current issue of the Journal is my first venture into the field, and I should like to ask for your indulgences for any shortcomings present in it. The articles herein concern exclusively with a number of economic issues

confronting Thailand, with an attempt to establish a projection into the future -for both possible trends and policies- of the next five years or so. The language employed in all the articles is relatively non-technical for the benefit of the non-economic sectors of the readership, without seriously compromising on the seriousness and scholarly quality of the presentations. My sincere thanks go to those whom I have consistently prodded and pestered to come up with the type of writing which constitutes this present issue. I have planned for the next three issues to continue focusing on Thailand through such themes as foreign relations, internal politics, and social development, and should like to invite interested persons to submit pertinent writings for consideration of publication. At the same time, please feel free to send in your comments about the Journal.

My thanks also go to the readership of the Journal without whose support the latter could not possibly be. I should like to acknowledge with deep appreciation the financial backing received from the Faculty of Political Science, Chulalongkorn University, and The Asia Foundation.

In conclusion, I beg for your forgiveness for the belated appearance of this particular issue, which is partly due to the recent change in the editorial personnel.

Sarasin Viraphol
Editor

P.S. All inquiries about the Journal should be made to the Faculty of Political Science, Chulalongkorn University, Bangkok 5, Thailand. Articles submitted for publication consideration can be in either Thai or English, and are to be in duplicates with a one-page abstract.